

Rozdział 2 - Współpraca z obsługiwanyymi instytucjami

„Co moje nastawienie ma wspólnego z twoim w sytuacjach kryzysowych?”

Jednym słowem - wszystko! W sytuacjach, w których utrzymywana jest profesjonalna i pomocna postawa, wspierane instytucje z dumą wskazują na wysiłki i osiągnięcia krótkofalowców. Sytuację przeciwną dobrze ilustrują słowa jednego z urzędników zarządzania kryzysowego, który powiedział: „Współpraca z krótkofalowcami jest jak zaganianie kotów - niech się stąd wynoszą!”. Był on wyraźnie sfrustrowany postawą swoich wolontariuszy.

Choć nasza nazwa wskazuje, że jesteśmy „amatorami”, odnosi się ona jedynie do faktu, że nie otrzymujemy wynagrodzenia za nasze działania. Nie oznacza to, że nasze wysiłki lub zachowanie muszą być mniej niż profesjonalne. „Profesjonalizm” oznacza skuteczne wykonanie zadania - przy minimalnych komplikacjach.

Niezależnie od tego, jaką instytucję wspierasz - czy jest to rządowa jednostka zarządzania kryzysowego, oddział Czerwonego Krzyża czy inna organizacja - warto pamiętać, że wolontariusze łączności kryzysowej są jak nieopłacani pracownicy. Jeśli przyjmiesz postawę pracownika instytucji, którą wspierasz, wraz ze wszystkimi wynikającymi z tego konsekwencjami, istnieje niewielkie ryzyko popełnienia błędu. Jesteś tam, aby pomóc rozwiązać ich problemy komunikacyjne. Zrób wszystko, co w rozsądnym zakresie możliwe, aby osiągnąć ten cel i uniknąć stania się częścią problemu.

Kto dla kogo pracuje?

Relacja między wolontariuszem odpowiedzialnym za łączność, a wspieraną instytucją będzie się różnić w zależności od sytuacji, jednak faktem jest, że pracujesz dla niej. Nie ma znaczenia, czy jesteś częścią niezależnej grupy krótkofalarskiej zajmującej się łącznością kryzysową, czy też należysz do regularnych wolontariuszy danej instytucji. Nadal pracujesz dla niej.

Twoim zadaniem jest zaspokajanie potrzeb komunikacyjnych wspieranej instytucji. Często mówi się, że wolontariusze nie muszą wykonywać poleceń. To prawda. Jednak zgłaszając się na ochotnika do organizacji, w sposób dorozumiany zgadzasz się przyjmować i wykonywać uzasadnione polecenia oraz prośby swojego „pracodawcy”. Jeśli nie czujesz się z tym komfortowo - nie zgłaszaj się na ochotnika.

Mogą zdarzyć się sytuacje, w których nie będziesz chciał lub nie będziesz mógł spełnić wymagań wspieranej instytucji. Powody mogą być osobiste, związane z bezpieczeństwem lub zdrowiem, bądź wynikać z braku kwalifikacji do wykonania określonego zadania. W rzadkich przypadkach możesz zostać poproszony o wykonanie czynności niezgodnej z przepisami dotyczącymi służby radiowej

obowiązującymi w twoim kraju. Niezależnie od przyczyny, należy z szacunkiem wyjaśnić sytuację i współpracować ze wspieraną instytucją lub innymi wolontariuszami łączności kryzysowej w celu znalezienia alternatywnego rozwiązania. Jeśli rozmowa ze wspieraną instytucją stanie się trudna lub niekomfortowa, zawsze możesz uprzejmie przekazać sprawę swoim bezpośrednim przełożonym w strukturze łączności kryzysowej, aby zajęli się nią zamiast ciebie.

Jak zawodowi ratownicy cz?sto postrzegaj? wolontariuszy

Jeżeli między profesjonalistami, a wolontariuszami nie istnieje pozytywna i ugruntowana relacja, osoby zawodowo zajmujące się reagowaniem kryzysowym, które nie współpracują regularnie z kompetentnymi wolontariuszami, mogą postrzegać ich jako „mało użytecznych”. Istnieje kilka powodów takiego podejścia. Straż pożarna ma długą historię rywalizacji między strażakami zawodowymi, a ochotnikami i taka postawa może przenosić się na wolontariuszy w ogóle. Policja często wykazuje nieufność wobec osób z zewnątrz - nierzadko z uzasadnionych względów związanych z bezpieczeństwem informacji. Specjaliści w każdej dziedzinie poświęcają wiele czasu i wysiłku na zdobycie umiejętności i szkolenia, a także odczuwają dużą dumę ze swojego statusu zawodowego. W rezultacie mogą uważać, że są w stanie poradzić sobie w każdej sytuacji bez pomocy z zewnątrz.

Z kolei wolontariusze mogą być postrzegani jako osoby działające „dorywczo”, których poziom umiejętności i zaangażowania jest bardzo zróżnicowany. Wiele instytucji i organizacji przekonało się, że na niektórych wolontariuszach nie można polegać wtedy, gdy są najbardziej potrzebni. Nie należy się obrażać, jeśli takie podejście jest widoczne i pamiętać, że nie da się go zmienić z dnia na dzień. Potrzeba czasu, aby udowodnić swoją wartość jako wolontariusz i zbudować pozytywną, dojrzałą relację roboczą.

Organizacje i systemy ??czno?ci kryzysowej

Ponieważ niniejszy przewodnik nie jest ukierunkowany na żaden konkretny kraj, zaleca się czytelnikowi zapoznanie się z organizacjami zajmującymi się łącznością kryzysową działającymi w jego kraju oraz regionie. Organizacje te mogą zapewnić doskonałe możliwości szkoleniowe dla krótkofalowców mających niewielkie lub żadne doświadczenie w prowadzeniu łączności kryzysowej. Stanowią one również forum do omawiania typowych problemów komunikacyjnych i sytuacji, które pojawiają się podczas działań związanych z łącznością kryzysową.

Revision #4

Created 2026-02-23 11:41:43 UTC by SP9SPM

Updated 2026-02-25 15:24:52 UTC by SP9SPM